

fatte i Lov af 23de Mai 1873, eller hvilke Modifikationer i disse den maatte kræve, for at kunne søge en saadan Koncession, samt hvorvidt Selskabet eventuelt vil være villigt til at sælge Odense—Svendborg Banen til Staten og da paa hvilke Vilkaar.

I Gjenvar herpaa unblader Direktionen ikke, efter angaaende de saaledes reiste Spørgsmaal at have forhandlet med Repræsentantskabet i et den 29de dennes afholdt Fællesmøde, tjenstlig at meddele Følgende:

Det er Direktionens Overbevisning, at den naturligte og billigte Maade, hvorpaa Faaborg By og Opland kan sættes i Forbindelse med det bestaaende Jernbanenet, vil være den af Repræsentanter for de deri interesserede Egne tidligere anbefalede, nemlig at føre en Bane fra Faaborg til Ringe, og Bestyrelsen for den sydsynske Jernbane er, saavidt det faar til den, fremdeles villig til at medvirke til, at en saadan Plan kan blive bragt til Udførelse. For at imidlertid en Tilslutning af Faaborg Banen til den sydsynske Jernbane kunde sættes i Værk paa en Maade, der maatte antages at blive hensigtsvarende, naar henses dels til de Fordringer, som den forventede Trafik vil stille, og dels til Driftsudbyttet, bør, efter vor Formening, Banen i alt Væsentligt anlægges og drives paa samme Maade som vor Bane. Faaborg vil som Endestation for en Jernbane faae en ikke ringe Betydning for Færdslen paa Hertugdømmerne, særlig over Flensborg og Kiel, og har derhos selv, i Forbindelse med det gode Opland, ikke saa Betingelser for en livlig Jernbanetrafik, hvad for Exempel Størrelsen af de aarlige Soldintrader i Faaborg By beviser. — Ligeoverfor de Krav, der saaledes ventelig vil blive stillede til en Faaborg Banes Transportevne, maa vi derfor anse det for utilraadeligt at basere dennes Anlæg paa en mindre Kjørehastighed og et væsentlig svagere rullende Materiel end for Liden brugeligt paa den sydsynske Bane; om der end for Materiellets Bedkommende vil kunne gjøres ikke Lidet for at reducere den høje Vægt i Forhold til den transporterede Nyttvægt, saa vilde man dog i høi Grad vanskeliggjøre og fordyre Driften af Banen, hvis man gif saa vidt i denne Reduktion, at Materiellet ikke kunde fremføres i Nabobanens Vogntog, og, medens det ved at drive en Ringe—Faaborg Bane med samme Maximalhastighed som den sydsynske Bane, vil være muligt med een Maskine at holde Forbindelsen med alle sydsynske Tog i Ringe, og derved at korrespondere med de vigtigere Tog paa Statsbanen fra Odense, vilde man derimod med en mindre Maximalhastighed blive nødsaget til enten at opgive Forbindelsen med endel af Nabobanernes Tog, eller ogsaa maatte kuydende Tog indlægges, hvorved Driften væsentlig fordyres. — Allereede af, hvad der foran er bemærket om Kjørehastigheden, turde endvidere følge, at vi ogsaa, hvad angaar Stignings- og Krumningsforholdene, samt i Henseende til Banens Bevogtning tro, at man ved Anlægget af en Faaborg—Ringe Bane ikke i det Væsentlige burde fravige de Regler, som ere fulgte ved Anlægget af den sydsynske Bane, medens vi derimod vilde finde mindre Betænkelighed ved at indskrænke Segns Andringelse til de bedre opdyrkede Egne, hvor det i Forveien er Brug at indhegne Markerne. Vi have anset det fornødent at fremføre disse Betragtninger for, derpaa støttet og med Genhold til det for Liden i Rigsdagen forhandlede Lovforslag om forskellige Jernbaneanlæg i Fyn og Jylland, at udtale, at vi ikke anse det for muligt at anlægge en i alle Maader hensigtsvarende Jernbane fra Ringe til Faaborg for 235,000 Kr. pr. Mil, men maa antage, at den, selv med Anvendelse af den største Ækonomi i Henseende til Stationernes Udtyrelse, ikke vil kunne bygges for mindre end 270,000 Kr. pr. Mil, og at der derhos til et passende Driftsmateriel maa paaregnes en Udgift af 50,000 Kr. pr. Mil. Gaaende ud fra, at Staten overensstemmende med Lov af 23de Mai 1873, foruden fri Expropriation, vil yde et Tilskud af 80,000 Kr. pr. Mil, maatte der altsaa, hvis det sydsynske Jernbanselskab erholdt Koncession paa Anlægget, paaregnes ad anden Dei, og da navnlig ved Laan og Aktietegning fra Kommunerne og Private, at skulle staffles tilveie 240,000 Kr. pr. Banemil; men, skjøndt dette Beløb er betydelig mindre end det, der paa lignende Maade blev bragt tilveie til Anlægget af den sydsynske Bane, anse vi det dog under de nuværende Forhold for utænkeligt at bringe en forholdsvis saa betydelig Sum tilveie, og vi maa derfor opgive Tanken om at søge Koncession paa Anlæg og Drift af en Bane fra Faaborg til Ringe paa de Vilkaar, som ere fastsatte i Lov af 23de Mai 1873. Hvis derimod disse Vilkaar kunde gives den Udvibelse, at Staten foruden Tilskudet af 80,000 Kr. pr. Mil, imod 1ste Prioritet i Banen med Tilbehør, gav et Laan af 150,000 Kr. pr. Mil, hvilket Laan vilde være at forrente og afdrage med 5 pCt. aarlig, da vilde den sydsynske Jernbanes Bestyrelse, selvfølgelig med Forbehold af Generalforsamlingens Billigelse overensstemmende med Lovens §§ 2, 27 og 28, være tilbøielig til at ansøge om Koncession paa Anlæg og Drift af en Faaborg—Ringe Bane, idet man i saa Fald ikke tvivler om, at Næsten af Anlægssummen vilde kunde staffles tilveie ved Aktietegning paa lignende Vilkaar som anvendt ved den sydsynske Jernbane.